

ต่อมา หลานจ้าน
ก็หาศพที่เป็นเจ้าของ
แขนซ้ายข้างนั้นเจอ

ขาและร่างกาย
ครึ่งหนึ่งของศพไม่ได้
มาจากคนเดียวกัน
ทั้งสองส่วนแค่ถูกเย็บ
เข้าด้วยกัน

ส่วนเจ้าของศพพวกนี้เป็นใคร
พอถามเนียฮวาชัง ก็ไม่ได้
คำตอบที่แน่ชัด

โดยปกติแล้ว
ประมุขรุ่นก่อนจะเป็น
คนเลือกและเก็บสะสม
ด้วยตัวเอง

แต่พี่ใหญ่ดัน
ด่วนจากไปก่อน
ยังไม่ได้เลือก

ยังละสมได้เมตตบ
ข้าจึงต้องช่วยเขา
เล็กน้อย...

หากได้อวัยวะและ
มือเท้าทั้งสี่ของศพครบ
ข้าก็จะนำไปเก็บ ส่วนเรื่อง
อื่นๆ ข้าก็ไม่รู้เช่นกัน...

น่าจะเหลือเพียงแค่
การรวมร่างกายและวิญญาณ
เข้าด้วยกันเท่านั้น ถึงจะรู้ได้ว่า
มันเกิดเรื่องอะไรขึ้นกันแน่

สุดท้ายเรารู้แล้วว่า
นี่คือร่างของบุรุษร่างใหญ่
ที่ร่างกายแข็งแกร่งและ
ฝึกตนมาเป็นอย่างดี
เพียงเท่านั้น

ดูเหมือนว่าจุดถัดไปที่
แขนซ้ายนั้นชี้ไป คือทาง
ทิศตะวันตกเฉียงใต้

พวกเราจึงรีบไปตามที่
แขนซ้ายนั้นบอก จนมาถึง
ที่เมืองเยวียหยาง

เมืองเยวียหยาง

ดูท่าสหายท่านนี้
คงจะถูกลงโทษอย่าง
โหดเหี้ยมเลยแฮะ

ไม่เพียงแต่
ศพพวกนั้นจะถูกหั่น
เป็นชิ้น แต่ยังถูกโยนไปทั่ว
นี่ถือเป็นความเกลียดชัง
อันใหญ่หลวงมาก เรายังได้
แต่อธิษฐานขออย่าให้มี
มากไปกว่านี้เลย

รอยแผลเจ้า
เป็นยังไบบ้าง

ก็จางลงนิดหน่อย
แต่ยังไม่หายไปทั้งหมด
ข้าก็แค่ต้องการร่างศพ
ให้พบก่อน แล้วค่อย
คิดหาวิธีกำจัดมัน

ข้าไม่เป็นเรหรือ

ก่อนหน้านี้
เพื่อที่ข้าจะได้
หนีไปให้เร็วที่สุด
เท่าที่จะเป็นไปได้
ข้าก็เลยต้องแสร้ง
เป็นคนบ้าและทำ
เรื่องน่าอาย

ทานน้ำด้วยกัน
ไหม~

ทานน้ำด้วยกัน
ไหม~

ไม่คิดเลย
ว่าเขาจะดูข้า
ออกตั้งแต่
แรกแล้ว

หานกวงจวิน เจ้าว่า
คนที่เอาแขนของสหายรักท่านนี้
ไปโยนไว้ที่ตระกูลโม่ แล้วปล่อย
ให้มันโจมตีพวกเด็ก ๆ กับคนที่เอา

เขาเขาทั้งสองข้างมาเยื่อกับศพ
ในกำแพง เป็นพวกเดียวกัน
หรือไม่?

สองพวก

ความคิดผู้ยิ่งใหญ่
ล้วนคล้ายคลึงกัน
สินะ

คนที่นำเขาของศพไปเยื่อกับ
ศพตัวอื่นแล้วซ่อนพวกมันไว้
ในกำแพงนั้น เห็นได้ชัดว่าไม่
ต้องการให้ศพพวกนั้นถูกพบ
และตั้งใจให้ปีศาจแขนซ้ายนั้น
โจมตีคนตระกูลหลาน
เพื่อแย่งความสนใจ

คนหนึ่งต้องการ
ซ่อนอย่างระมัดระวัง
ส่วนอีกคนลงมือทำ
อย่างไม่กลัวว่าจะถูกพบ
น่าจะเป็นคนละพวก

อืม

คนที่ซ่อนขาพวกนั้นรู้ว่าตระกูลเนี่ยแห่ง
ซึ่งเขามีประเพณีของหอดาบที่ตกทอดกันมา
ส่วนผู้ที่ใช้แขนซ้ายนั้นก็รู้การเคลื่อนไหว
ของตระกูลหลานแห่งกุซุ ข้าเกรงว่างานนี้

จะไม่ง่ายแล้ว นับวันยังมีความลับ
มากขึ้นเรื่อยๆ เลย

ต้องค่อยเป็นค่อยไป

งั้นเจ้ารู้ได้อย่างไร
ว่าเป็นข้า?

คิดเอาเอง

.....

ว้า~ หลอกหล่อ
ไม่สำเร็จแฮะ!

แล้วพวกเราจะไป
ตามหาเบาะแสจาก
ส่วนไหนของเมือง
เยวี่ยหยางล่ะ?

หาจาก
ตระกูลเซี่ยน
ในเมืองนี้

ด้วยความเคารพนะ
หานกวงจวิน ไม่ใช่ว่า
คนแซ่เว่ย์จะดูถูกเจ้า
หรอกนะ แต่ว่าถ้าให้
เจ้าไปตามโดยที่ไม่มี
ข้าไปด้วยนั้นคงจะ
ไม่ได้จริงๆ

เพราะถ้าเจ้าไป
ตามเรื่องนี้ตรงๆ แล้ว
ได้คำตอบกลับมามี
คงจะแปลกน่าดู

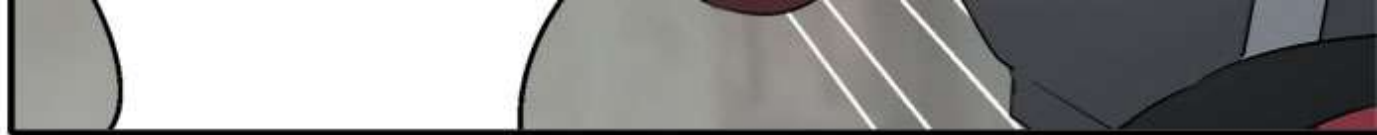

อสู

เขื่อนั้นจะไป
ตามกันอย่างไร?

ต้องไปที่นั่น
ไฉละ!!!

A man with a grey headband and robe is shouting with his mouth wide open. He is holding his right hand to his forehead and his left hand to his chest. In the background, there are traditional wooden buildings and two other people standing in the distance.

เร่เข้ามา
สุราเยวี่ยหยาง
รสชาติจ้า!

เชิญเข้ามาดู
กันก่อนจ้า!

A close-up of a person's head, showing a red headband and dark hair.

คนที่อยู่ที่นี่

ปกติแล้วส่วนใหญ่
จะเป็นเด็กที่ขยัน
และฉลาด

แถมแขกที่เข้าออก
ทุกๆ วันก็เยอะ
หากมีอะไรผิดปกติ
คงไม่พ้นหูพินตา
พวกเขาแน่

เห็นได้ชัดว่า
เจ้าก็แค่อยาก
ดื่มสุรา

เหะๆๆ

